ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១.-ថ្មី

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពចំពោះរោងចក្រ និងសិប្បកម្មទាំងអស់នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់សមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងស្ថាប័នផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា២.-

រោងចក្រ និងសិប្បកម្មដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ សំដៅលើអគារ ទីកន្លែង ឬ យានយន្តសម្រាប់ផលិត បំប្លែងវត្ថុធាតុដើម ឬផលិតផលពាក់កណ្តាលសម្រេចឱ្យទៅជាផលិតផលថ្មី ឬ/និង សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលមានជាអាទិ៍ ផ្គុំ ដំឡើង ជួសជុល ធ្វើតេស្ត វេចខ្ចប់ ច្រកបំពេញ ថែទាំ រក្សាទុក កែលម្អ ដើម្បីបម្រើសេចក្តីត្រូវការទីផ្សារ ។

មាត្រា៣.-ថ្មី

រោងចក្រ និងសិប្បកម្មដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មានដូចខាងក្រោម៖

១-ផ្នែកស្បៀង ម្ហូបអាហារ ភេសជ្ជៈ និងថ្នាំជក់
២-ផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌ សម្លៀកបំពាក់ និងផលិតផលអំពីស្បែក
៣-ផ្នែកផលិតផលក្រដាស
៤-ផ្នែកគីមី ផលិតផលពីកៅស៊ូ ផ្លាស្ទិច លើកលែងតែឧស្សាហកម្មប្រេងកាត និងឧស្ម័ន
៥-ផ្នែកផលិតផលពីរ៉ែអលោហៈ
៦-ផ្នែកលោហៈមូលដ្ឋាន
៧-ផ្នែកកែច្នៃលោហៈ ម៉ាស៊ីន និងគ្រឿងបរិក្ខារ
៨-ផ្នែកផ្សេងទៀតមានជាអាទិ៍ ផលិតគ្រឿងអលង្ការ រតនភ័ណ្ឌ និងលម្អឧបករណ៍សិល្បៈ កីឡា ក្មេងលេង និងសម្ភារៈការិយាល័យ ។

ជំពូកទី ២
ការបង្កើត និងកិច្ចដំណើរការ
ផ្នែកទី
រោងចក្រ

មាត្រា៤.-ថ្មី

ការបង្កើតរោងចក្រដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ ថ្មី ត្រូវមានប្រកាសអនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ដោយមានយោបល់ឯកភាពពីក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ។ ការបង្កើតរោងចក្រផ្តោតសំខាន់ទៅលើ៖

- ការរៀបចំទីកន្លែង ឬ/និង ការសាងសង់អគារ សម្រាប់ដំណើរការរោងចក្រ
- ការសាងសង់អគារ សម្រាប់បំពាក់ម៉ាស៊ីនដើម្បីដំណើរការរោងចក្រ
- ការបំពាក់ម៉ាស៊ីនក្នុងអគារ ទីកន្លែង ឬយាន្ត សម្រាប់ដំណើរការរោងចក្រ
- វត្ថុធាតុដើមសម្រាប់ដំណើរការរោងចក្រ។

មាត្រា៥.-

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ ហើយអាចជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល។ ម្ចាស់រោងចក្រអាចគ្រប់គ្រងរោងចក្រដោយខ្លួនឯង ឬ ប្រគល់សិទ្ធិឱ្យអ្នកដទៃគ្រប់គ្រងរោងចក្រជំនួសខ្លួនបាន ប៉ុន្តែក្នុងករណីណាក៏ដោយ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវតែទទួលខុសត្រូវលើគ្រប់សកម្មភាពនៃរោងចក្រ និងគុណភាពផលិតផលរបស់ខ្លួនចំពោះមុខច្បាប់ និងអ្នកប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា៦.-

ការត្រួតពិនិត្យគុណភាព ការកំណត់ស្តង់ដា ការចុះបញ្ជី និងសញ្ញាបញ្ជាក់ផលិតផលត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ដែលមានជាធរមាន ។

មាត្រា៧.-ថ្មី

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវផ្តល់លិខិតបញ្ជាក់ផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងផលិតកម្មតាមការស្នើសុំរបស់ម្ចាស់រោងចក្រ បើពិនិត្យឃើញថាជាការចាំបាច់ ។

មាត្រា៨.-ថ្មី

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្មត្រូវឆ្លើយតបអំពីការសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅអ្នកសុំបង្កើតរោងចក្រក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ យ៉ាងយូរនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃទទួលពាក្យសុំដែលបានបំពេញបែបបទគ្រប់គ្រាន់ និងត្រឹមត្រូវ ។

ក្នុងករណីមិនយល់ព្រមលើពាក្យសុំបង្កើតរោងចក្រ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវពន្យល់ហេតុផលលើការសម្រេចរបស់ខ្លួនឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។

មាត្រា៩.-ថ្មី

មុនចាប់ផ្តើមដំណើរការរោងចក្រ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវជូនដំណឹងទៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ឱ្យបានមុនរយៈពេល១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ យ៉ាងតិច។

មាត្រា១០.-

ក្នុងការបង្កើតនិងកិច្ចដំណើរការរោងចក្រ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវប្រើប្រាស់វិស្វករ ឬ អ្នកបច្ចេកទេស ដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរជាអាទិភាព ។ ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់វិស្វករ អ្នកបច្ចេកទេសបរទេស ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ដែលមានជាធរមាន ។

មាត្រា១១.-ថ្មី

ក្នុងការពង្រីកឬការបង្កើតសាខា ឬការផ្លាស់ប្តូរទីតាំងរោងចក្រត្រូវតែមានលិខិតអនុញ្ញាត ពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ។

មាត្រា១២.-

ការពង្រីករោងចក្រ គឺជាការបង្កើនសមត្ថភាពផលិតកម្មលើសពី ២០ (ម្ភៃ) ភាគរយ នៃសមត្ថភាពដើម ដោយៈ

១- ការបង្កើនចំនួនម៉ាស៊ីន ឬការផ្លាស់ប្តូរម៉ាស៊ីន

២- ការរុះរើដើម្បីរៀបចំ ឬការពង្រីក ឬការសាងសង់អគារ

៣- ការផ្លាស់ប្តូរមុខផលិតផល ឬ បន្ថែមមុខផលិតផល

៤- ការពង្រីកបរិវេណរោងចក្រ

ការបង្កើតសាខារោងចក្រ គឺជាការបង្កើតមូលដ្ឋានផលិតកម្មថ្មី ដែលធ្វើផលិតកម្មបម្រើឱ្យរោងចក្រដើម ។

ការផ្លាស់ប្តូរទីតាំង គឺការផ្លាស់ប្តូររោងចក្រទីតាំងចាស់ទៅទីតាំងថ្មី ។

មាត្រា១៣.-ថ្មី

ក្នុងករណីប្តូរម្ចាស់រោងចក្រ ម្ចាស់រោងចក្រថ្មីត្រូវធ្វើពាក្យសុំការទទួលស្គាល់ជាម្ចាស់រោងចក្រពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការយ៉ាងយូរ ចាប់ពីថ្ងៃដែលខ្លួនបានទទួលសិទ្ធិជាម្ចាស់រោងចក្រថ្មី។ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវឆ្លើយតបទៅម្ចាស់រោងចក្រវិញក្នុងរយៈពេល ០៤ (បួន) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យសុំ ។

មាត្រា១៤.-ថ្មី

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់រោងចក្រទទួលមរណភាព ឬអសមត្ថភាពតាមផ្លូវច្បាប់ អ្នកដែលទទួលសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបន្តស្របច្បាប់ ត្រូវធ្វើពាក្យសុំការទទួលស្គាល់ជាម្ចាស់រោងចក្រពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ក្នុងរយៈពេល ៩៥ (សែសិបប្រាំ)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការយ៉ាងយូរ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលម្ចាស់រោងចក្រដើមទទួលមរណភាព ឬបាត់បង់សមត្ថភាពតាមផ្លូវច្បាប់ ។

អ្នកទទួលសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបន្ត អាចដំណើរការរោងចក្រជាបណ្ដោះអាសន្នបានរហូតមានការទទួលស្គាល់ជាម្ចាស់រោងចក្រពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ។

មាត្រា១៥.-ថ្មី

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមកក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម រយៈពេល ១ (មួយ) ខែ យ៉ាងតិច មុនថ្ងៃដែលខ្លួនបញ្ឈប់ដំណើរការរោងចក្រជាស្ថាពរ ។

ក្រៅពីករណីប្រធានសក្តិ ការផ្អាកដំណើរការរោងចក្រជាប់ៗគ្នាក្នុងរយៈពេល ១២ (ដប់ពីរ) ខែ ត្រូវចាត់ទុកថាជាការបញ្ឈប់ដំណើរការរោងចក្រជាស្ថាពរ ។ ក្នុងករណីនេះ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវចេញប្រកាសលុបប្រកាសអនុញ្ញាតបង្កើតរោងចក្រ ។

មាត្រា១៦.-

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវដាក់តាំងបង្ហាញ ប្រកាសបង្កើតរោងចក្រ លិខិតអនុញ្ញាតទាំងឡាយជាចំហនៅកន្លែងសមស្របណាមួយ ដែលងាយមើលឃើញក្នុងរោងចក្រ ។

មាត្រា១៧.-ថ្មី

ក្នុងករណីដែលប្រកាសបង្កើតរោងចក្រ ឬ/និងលិខិតអនុញ្ញាតទាំងឡាយ ត្រូវបានបាត់បង់ ដោយប្រការណាមួយ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវធ្វើពាក្យសុំប្រកាស ឬលិខិតជំនួសមួយទៀតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃគិតពីថ្ងៃដែលបានបាត់បង់ ។

មាត្រា១៨.-ថ្មី

រោងចក្រនីមួយៗ ត្រូវមានឈ្មោះរោងចក្រ ហើយផ្លាកឈ្មោះត្រូវសរសេរជាអក្សរខ្មែរ មានទំហំធំជាង និងនៅពីលើអក្សរផ្សេងទៀត ។ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវលើកបង្ហាញផ្លាកឈ្មោះរោងចក្ររបស់ខ្លួននៅកន្លែងដែលងាយមើលឃើញនៅខាងមុខរោងចក្រ ។

ការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះរោងចក្រត្រូវតែមានការយល់ព្រមពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ។

មាត្រា១៩.-ថ្មី

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវផ្តល់ឲ្យបានត្រឹមត្រូវនូវទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ចាំបាច់នានាតាមការកំណត់របស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ។

មាត្រា២០.-ថ្មី

ម្ចាស់រោងចក្រដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីរោងចក្រនៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម និងត្រូវផ្តល់ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ថ្មី ។

មាត្រា២១.-ថ្មី

ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ ដែលរោងចក្រផ្តល់ជូនក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម គឺជាការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈរបស់រោងចក្រ ។ ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ទាំងនេះមិនត្រូវបានយកទៅផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈឡើយ បើគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់រោងចក្រ ។

មាត្រា២២.-ថ្មី

ម្ចាស់រោងចក្រ ដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ មានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់កម្រៃសេវាកម្ម ស្របតាមការកំណត់នៃប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ២
សិប្បកម្ម

មាត្រា២៣.-ថ្មី

សិប្បកម្មត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យបង្កើត និងដំណើរការ ដោយម្ចាស់សិប្បកម្មត្រូវធ្វើការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងធ្វើការចុះបញ្ជីនៅមន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម រាជធានី ខេត្ត ដែលខ្លួនបោះទីតាំងក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៧(ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ ក្រោយថ្ងៃដំណើរការ លើកលែងតែប្រភេទសិប្បកម្មដែលមានកំណត់ដោយប្រកាសក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ដែលត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មុនដំណើរការ ។

បែបបទនៃការបង្កើតនិងកិច្ចដំណើរការសិប្បកម្ម និងបទបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ។

ជំពូកទី ៣
សុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម

មាត្រា២៤.-ថ្មី

ការរៀបចំគ្រប់ផ្នែកក្នុងរោងចក្រ ត្រូវធ្វើទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសដែលត្រូវបានកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ។

ជនណាដែលគ្មានជំនាញបច្ចេកទេស មិនត្រូវបានជួល ឬចាត់ឲ្យមករៀបចំរោងចក្របានឡើយ ។

មាត្រា២៥.-

គ្រប់ផ្នែកក្នុងរោងចក្រត្រូវធានា និងរក្សាឲ្យមានពន្លឺគ្រប់គ្រាន់ និងខ្យល់ចេញចូលបរិបូរណ៍ ត្រូវធានាបាននូវភាពគ្មានគ្រោះថ្នាក់ដែលជាអាទិ៍បណ្តាលមកពី វិទ្យុសកម្ម សំឡេង ញ័រ ពន្លឺ កាំរស្មី ក្លិន ចំហាយ កំដៅ ផ្សែង ធូលី និងភាពកខ្វក់ផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា២៦.-

រោងចក្រត្រូវតែមានប្រព័ន្ធបង្ការអគ្គីភ័យ ដែលរួមមានៈ

១- ប្រព័ន្ធប្រកាសភាពអាសន្ន និង មធ្យោបាយសម្រាប់ពន្លត់អគ្គីភ័យ

២- សញ្ញាប្រយ័ត្នអគ្គីភ័យ នៅកន្លែងដែលចាំបាច់

៣- ទ្វារសង្គ្រោះយ៉ាងតិចបំផុតមានចំនួនពីរ នៅតាមជាន់នីមួយៗ

៤- ផ្លូវសង្គ្រោះ សម្រាប់រថយន្តពន្លត់អគ្គីភ័យ

៥- មធ្យោបាយរំដោះខ្លួនផ្សេងៗទៀត

៦- ប្លង់បំព្រួញប្រាប់ជម្លៀសខ្លួនពេលមានអាសន្ន ។

មាត្រា២៧.-

ម៉ាស៊ីន ឬផ្នែកនៃម៉ាស៊ីន ដែលអាចបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ជាយថាហេតុ ត្រូវមានគម្រប ឬឧបករណ៍ការពារ ។ ផ្នែកនៃរោងចក្រ ដែលមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងត្រូវធ្វើរបាំងព័ទ្ធជុំវិញ ។

មាត្រា២៨.-

ត្រូវមានសញ្ញាបង្ហាញប្រាប់គ្រោះថ្នាក់ ឬបំរាមនៅកន្លែងដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា២៩.-

ការប្រើប្រាស់ជាតិផ្ទុះ គ្រឿងឆេះ ជាតិពុល គីមីគ្រោះថ្នាក់ ឬឧស្ម័ន ក្នុងផលិតកម្ម ត្រូវប្រតិបត្តិទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដែលធានាបាននូវសុវត្ថិភាព ។

មាត្រា៣០.-ថ្មី

ឡចំហាយ ប្រព័ន្ធប្រើប្រាស់ចំហាយឧបករណ៍ ឬធុងដែលប្រើសម្ពាធខ្ពស់ ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មុននឹងអនុញ្ញាតឲ្យដំណើរការ។ នៅពេលដំណើរការ ការត្រួតពិនិត្យឧបករណ៍ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើឡើងតាមដំណាក់កាលដែលកំណត់ដោយក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ។

មាត្រា៣១.-

សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រប់ប្រភេទ មុននឹងបញ្ចេញចោល ត្រូវឆ្លើយទៅនឹងកម្រិតបទដ្ឋាននៃការបញ្ចេញសំណល់ ឬសារធាតុបំពុល ដែលលកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិរបស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

ហាមដាច់ខាតចំពោះការបញ្ចេញចោលសំណល់ឧស្សាហកម្ម ដែលមានជាតិពុល ឬសារធាតុបំពុល ដែលនាំឲ្យកខ្វក់ ឬប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ដោយមិនបានឆ្លងប្រព្រឹត្តកម្មជាមុន ។

ចំពោះសំណល់ឧស្សាហកម្ម ដែលត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ត្រូវរក្សាទុកឲ្យបានគត់មត់តាមយថាប្រភេទ និងលក្ខណៈបច្ចេកទេស ។

មាត្រា៣២.-

សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រប់ប្រភេទ ដែលមិនអាចធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មបាន ឬដែលបានឆ្លងកាត់ប្រព្រឹត្តកម្មរួចហើយ តែនៅមានជាតិពុល ឬមានសារធាតុបំពុលដែលនាំឲ្យកខ្វក់ ឬប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ឬមានសារធាតុវិទ្យុសកម្ម មុននឹងបញ្ចេញចោល ឬដឹកជញ្ជូនយកទៅកន្លែងផ្សេងដទៃទៀតដើម្បីរក្សាទុក ឬដើម្បីគោលបំណងណាមួយផ្សេង ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យ និងមានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា៣៣.-

ម្ចាស់រោងចក្រ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការបញ្ចេញចោល ការសម្អាត និងការទុកដាក់សំណល់ឧស្សាហកម្ម គ្រប់ប្រភេទរបស់រោងចក្រ ។

មាត្រា៣៤.-ថ្មី

ក្នុងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មានសមត្ថកិច្ចចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិ ឬស្នើទៅរាជរដ្ឋាភិបាលបង្កើតជាអនុក្រឹត្យ ដើម្បីគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ។

ជំពូកទី ៤
ការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្ត

មាត្រា៣៥.-

ការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្តដើម្បីអភិវឌ្ឍរោងចក្រធុនធំ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៣៦.-

ចំពោះរោងចក្រធុនមធ្យម តូច និងសិប្បកម្ម ត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យមានការទ្រទ្រង់ និងលើកទឹកចិត្តដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ប្រភេទ ទំហំ និងរូបភាពនៃការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្តត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥
ការត្រួតពិនិត្យ និងអធិការកិច្ចរោងចក្រ

មាត្រា៣៧.-ថ្មី

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្មមានសិទ្ធិចូលទៅក្នុងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម គ្រប់ម៉ោងធ្វើការរបស់រោងចក្រតាមកាលកំណត់ ឬមិនតាមកាលកំណត់ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យគុណភាព ស្ថានភាព រោងចក្រ ម៉ាស៊ីន មធ្យោបាយនានា ឬសកម្មភាពផ្សេងៗទៀត ដែលម្ចាស់រោងចក្ររំលោភទៅលើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ត្រូវធ្វើអធិការកិច្ចរោងចក្រដោយ៖

១-យកផលិតផលក្នុងបរិមាណសមស្រប ដើម្បីធ្វើការវិភាគអំពីគុណភាព រួមជាមួយនឹងឯកសារពាក់ព័ន្ធ ។

២-ធ្វើការស្រាវជ្រាវ បញ្ឈប់ ឬឃាត់ទុកនូវផលិតផល សម្ភារៈ វត្ថុធាតុដើមនិងឯកសារពាក់ព័ន្ធនានា ដែលអាចបណ្តាលឲ្យមានអន្តរាយដល់មនុស្ស ឬដល់ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងរោងចក្រ ឬទីជិតខាងរោងចក្របាន ។

៣-សាកសួរ ឬកោះអញ្ជើញម្ចាស់រោងចក្រ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និយោជិត ឬកម្មករក្នុងរោងចក្រ មកបំភ្លឺព័ត៌មាន ឬសុំឲ្យផ្តល់ព័ត៌មាន និងឯកសារ ។

មាត្រា៣៨.-ថ្មី

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មានសិទ្ធិផ្អាកសកម្មភាពរោងចក្រទាំងឡាយណាដែលបានបង្កើតដោយគ្មានប្រកាសអនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេលមួយមានកំណត់ ដើម្បីតម្រូវឲ្យម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រធ្វើការកែតម្រូវកំហុសរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ។

ប្រសិនបើការកែតម្រូវធ្វើឡើងបានត្រឹមត្រូវ និងទាន់ពេលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវចេញប្រកាសអនុញ្ញាតឲ្យបង្កើតរោងចក្រ ។

ប្រសិនបើមានការកែតម្រូវមិនបានអនុវត្ត ឬអនុវត្តមិនត្រឹមត្រូវ ឬមិនទាន់តាមកាលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មានសិទ្ធិចេញប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ។

បញ្ជាផ្អាកដំណើរការផលិតកម្ម ឬប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ត្រូវបិទផ្សាយជាសាធារណៈនៅពីមុខរោងចក្រ ឬចុះផ្សាយតាមសារព័ត៌មាន ។

មាត្រា៣៩.-ថ្មី

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មានសិទ្ធិចេញបញ្ជាឲ្យម្ចាស់រោងចក្រឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រផ្អាកដំណើរការផលិតកម្មទាំងមូល ឬតាមផ្នែកនៃរោងចក្រជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេលមួយមានកំណត់ ដើម្បីឲ្យម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រធ្វើការកែតម្រូវ ឬកែលម្អឲ្យបានប្រសើរឡើងវិញក្នុងករណី៖

-មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរផ្នែកបច្ចេកទេស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤ ថ្មី

-កិច្ចដំណើរការផលិតកម្ម ខុសពីការអនុញ្ញាតរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម

-កិច្ចដំណើរការផលិតកម្ម ដែលអាចបណ្តាលឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬអន្តរាយដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ នៅក្នុងរោងចក្រ ឬក្រៅរោងចក្រ

-ម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ មានចេតនាមិនគោរពតាមលិខិតបញ្ជារបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ។

ប្រសិនបើការកែតម្រូវធ្វើឡើងបានត្រឹមត្រូវនិងទាន់ពេលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវចេញបញ្ជាអនុញ្ញាតឲ្យរោងចក្របន្តដំណើរការផលិតកម្មឡើងវិញ ។

ប្រសិនបើការកែតម្រូវមិនបានអនុវត្ត ឬអនុវត្តមិនទាន់កាលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មានអំណាចចេញប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ។

បញ្ឈប់ដំណើរការផលិតផល ឬប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ត្រូវបិទផ្សាយជាសាធារណៈ នៅពីមុខរោងចក្រ ឬចុះផ្សាយតាមសារព័ត៌មាន ។

មាត្រា៤០.-ថ្មី

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មានសិទ្ធិបញ្ជូនលិខិតបញ្ជាទៅកាន់គេហដ្ឋាន ឬរោងចក្ររបស់ម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ដែលត្រូវទទួលលិខិតបញ្ជានេះដោយផ្ទាល់ ឬតាមសំបុត្រអនុសិដ្ឋដោយមានចុះហត្ថលេខាបានទទួល ។

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រនោះ បដិសេធមិនព្រមទទួលលិខិតបញ្ជារបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មានសិទ្ធិអញ្ជើញអាជ្ញាធរ ឬភ្នាក់ងារនគរបាលឲ្យចូលរួមជាមួយខ្លួនដើម្បីធ្វើជាសាក្សី ។ បើម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ មិនស្ថិតក្នុងគេហដ្ឋាន ឬក្នុងរោងចក្រនោះ លិខិតបញ្ជាអាចត្រូវបានប្រគល់ទៅឲ្យជនណាម្នាក់ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធតាមផ្លូវច្បាប់ជាមួយនឹងម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ។

ប្រសិនបើលិខិតបញ្ជានៅតែគ្មានអ្នកទទួលជំនួស ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវបិទលិខិតបញ្ជានោះនៅច្រកចូល ឬមាត់ទ្វាររោងចក្រ ឬនៅគេហដ្ឋានរបស់ម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រនោះ ដោយមានវត្តមានរបស់អាជ្ញាធរ ឬភ្នាក់ងារនគរបាលជាសាក្សី ។

ក្រោយពីប្រតិបត្តិដូចបានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើ លិខិតបញ្ជាត្រូវបានចាត់ទុកថាបានទទួលដោយម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ។

មាត្រា៤១.-ថ្មី

ក្នុងករណីដែលមានឧប្បត្តិហេតុ ឬ គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងរោងចក្រ ដែលបណ្តាលឲ្យរោងចក្រត្រូវផ្អាកដំណើរការទាំងស្រុងលើសពី៧ (ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ ម្ចាស់រោងចក្រ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមកក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់)ថ្ងៃ យ៉ាងយូរបន្ទាប់ពីថ្ងៃកើតហេតុនោះ ។

ពេលដែលមានឧប្បត្តិហេតុ ឬ គ្រោះថ្នាក់កើតឡើងដូចខាងលើ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវធ្វើអធិការកិច្ចរោងចក្រហើយអនុវត្តតាមមាត្រា ៣៧ ថ្មី ឬមាត្រា ៣៩ ថ្មី វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ ប្រសិនបើចាំបាច់ ។

មាត្រា៤២.-ថ្មី

ក្នុងការចុះធ្វើអធិការកិច្ច មន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវបង្ហាញប័ណ្ណសម្គាល់ខ្លួន និងលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មជូនទៅម្ចាស់រោងចក្រ ឬជនដែលខ្លួនត្រូវទំនាក់ទំនង ។

ការធ្វើអធិការកិច្ចរោងចក្រ ត្រូវមានកំណត់ហេតុត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ ។

ជំពូកទី ៦
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៤៣.-ថ្មី

ម្ចាស់សិប្បកម្មណា ដែលពុំបានធ្វើការជូនដំណឹងជាលក្ខណ៍អក្សរទៅអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងធ្វើការចុះបញ្ជីនៅមន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម រាជធានី ខេត្ត ដែលខ្លួនបានបោះទីតាំង ដូចកំណត់ក្នុងមាត្រា ២៣ ថ្មី វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០ ០០០រៀល (ប្រាំរយពាន់រៀល) ទៅ ២ ៥០០ ០០០រៀល (ពីរលានប្រាំរយពាន់រៀល) ។

ជនណាបង្កើតប្រភេទសិប្បកម្ម ដែលមានចែងដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ដូចក្នុងមាត្រា ២៣ ថ្មី ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឬល្មើសនឹងមាត្រា ២៣ ថ្មី ឬបទប្បញ្ញត្តិដទៃទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងមាត្រា ២៣ ថ្មី វាក្យខ័ណ្ឌទី ២ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០រៀល (មួយលានរៀល) ទៅ ៥ ០០០ ០០០ រៀល (ប្រាំលានរៀល) ។

មាត្រា៤៤.-

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១១ ថ្មី មាត្រា ១៣ ថ្មី មាត្រា ១៤ ថ្មី មាត្រា ១៥ ថ្មី វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ មាត្រា ១៦ មាត្រ ១៨ ថ្មី មាត្រ ៤១ ថ្មី វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២ ០០០ ០០០ រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០ ០០០ ០០០ រៀល (ដប់លានរៀល) ។

មាត្រា៤៥.-ថ្មី

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ២៤ ថ្មី នៃច្បាប់នេះត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០រៀល (ប្រាំលានរៀល) ទៅ ២៥ ០០០ ០០០រៀល (ម្ភៃប្រាំលានរៀល)។

ប្រសិនបើមានគ្រោះថ្នាក់ ដែលបណ្តាលមកពីការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រាខាងលើ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវទទួលសំណងខូចខាតទាំងអស់ដល់ជនរងគ្រោះ ។ ក្នុងករណីនេះ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការដើម្បីវិនិច្ឆ័យទោសតាមច្បាប់។

មាត្រា៤៦.-ថ្មី

ម្ចាស់រោងចក្រណា ដែលប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងមាត្រា ២៦ មាត្រា ២៧ មាត្រា ២៨ មាត្រា ២៩ មាត្រា ៣០ ថ្មី នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២ ០០០ ០០០ រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០ ០០០ ០០០ រៀល (ដប់លានរៀល) ។

ក្នុងករណីបទល្មើសនេះបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬអន្តរាយដល់ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុង ឬក្រៅរោងចក្រ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ដើម្បីសម្រេចអំពីសំណងអន្តរាយទៅតាមព្យសនកម្ម និងផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា៤៧.-

ជនណាដែលមិនផ្តល់របាយការណ៍ ឬផ្តល់របាយការណ៍មិនពិត ឬប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៩ ថ្មី នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ១០ ០០០ ០០០ រៀល (ដប់លានរៀល) ទៅ ៥០ ០០០ ០០០ រៀល (ហាសិបលានរៀល) នឹងផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា៤៨.-

ជនណាដែលដំណើរការរោងចក្រ ដោយប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣៨ ថ្មីវាក្យខ័ណ្ឌទី១ និងមាត្រា ៣៩ ថ្មី វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០ ០០០ ០០០ រៀល (ម្ភៃលានរៀល) ទៅ ១០០ ០០០ ០០០ រៀល (មួយរយលានរៀល) ឬ/និងទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ៦ ខែ ទៅ ១ ឆ្នាំ ។

មាត្រា៤៩.-ថ្មី

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៤ ថ្មី មាត្រា ៩ ថ្មី និងមាត្រា ២០ ថ្មី នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០ រៀល (ដប់លានរៀល) ទៅ ៥០ ០០០ ០០០ រៀល (ហាសិបលានរៀល) ។

ក្នុងករណីបទល្មើសនេះបណ្តាលឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬអន្តរាយទ្រព្យសម្បត្តិក្នុង ឬក្រៅរោងចក្រ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ដើម្បីសម្រេចអំពីសំណងអន្តរាយទៅតាមព្យសនកម្ម និងផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា៥០.-

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១០ និងមាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទោស និងសំណងតាមច្បាប់ស្តីពីការងារ ។

មាត្រា៥១.-

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣១ មាត្រា ៣២ និងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទោស និងសំណងតាមច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៥២.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចណា ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៨ ថ្មី វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ និងមាត្រា ២១ ថ្មី នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល តាមច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ឬ ផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២ ០០០ ០០០ រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០ ០០០ ០០០ រៀល (ដប់លានរៀល) និងផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារណី ៦ ខែ ទៅ ១ ឆ្នាំ ឬ ទោសណាមួយ ។

មាត្រា៥៣.-

ជនណាដែលរារាំង ប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ២ ០០០ ០០០ រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០ ០០០ ០០០ រៀល (ដប់លានរៀល) និងផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ ខែ ទៅ ៦ ខែ ។

មាត្រា៥៤.-

ចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសហើយពុំរាងចាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេជាពីរ តាមបទល្មើសនៃមាត្រានីមួយៗក្នុងជំពូកនេះ ។

មាត្រា៥៥.-ថ្មី

ទោសទណ្ឌទាំងឡាយណាដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០ ០០០ រៀល (ប្រាំរយពាន់រៀល) ទៅ ១០ ០០០ ០០០រៀល (ដប់លានរៀល) មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម មានសិទ្ធិពិន័យអន្តរការណ៍។

ក្នុងករណីរឹងរូស មិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

ជំពូកទី ៧
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៥៦.-ថ្មី

ក្រោយពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន រោងចក្រ សិប្បកម្មទាំងអស់ដែលបានបង្កើតរួចហើយ និងមិនទាន់មានប្រកាសបង្កើតរោងចក្រ ឬលិខិតអនុញ្ញាត ឬមិនទាន់បានចុះបញ្ជីត្រូវមកបំពេញសំណុំបែបបទឲ្យស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ នៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ឬនៅមន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម រាជធានី ខេត្ត ដែលសិប្បកម្មបោះទីតាំងក្នុងរយៈពេល៦ (ប្រាំមួយ)ខែ យ៉ាងយូរ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់រយៈពេលនេះអាចបន្តបាន៣ (បី) ខែបន្ថែម ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៥៧.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ

ច្បាប់ ស្ដីពីវិសោធនកម្មច្បាប់ ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម

ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១០១៤/០២៥ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤

ពរល.១៤១០.១៣០៥ **ព្រះហស្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ**

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រហស្ថលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្ដេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្ដីគោរពជម្រាបជូន

សម្ដេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម

ហត្ថលេខា

ចម ប្រសិទ្ធ

និង

ច្បាប់ ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម

ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦០៦/០១៨ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនាឆ្នាំ២០០៦

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦

ពរល.០៦០៦.២៩២

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រហស្ថលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល

ស៊ុយ សែម